

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej**(Sprawa C-52/08)**

(2008/C 107/22)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk y P. Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie dostosowując swego prawa krajowego, w zakresie dostępu do zawodu notariusza, do dyrektywy 2005/36/WE⁽¹⁾, która uchyliła i zastąpiła dyrektywę 89/48/EWG⁽²⁾, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja stoi na stanowisku, że państwo portugalskie uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 13 dyrektywy 2005/36/WE w ten sposób, że nie zezwala notariuszom z innych państw członkowskich na wykonywanie zawodu w Portugalii, mimo że posiadają prawo do jego wykonywania w państwie członkowskim, w którym jest to zawód regulowany lub mimo że wykonują go na określonych warunkach w państwie członkowskim, w którym nie jest to zawód regulowany.

W każdym razie, wymagając od kandydatów na notariuszy posiadania dyplomu ukończenia studiów prawniczych wydanego przez uniwersytet portugalski lub kwalifikacji akademickich uważanych za równoważne zgodnie z prawem portugalskim, państwo portugalskie uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 13 i 14 tej dyrektywy.

Z drugiej strony, wymagając od kandydatów na notariuszy, by przed odbyciem stażu adaptacyjnego zdali określone egzaminy publiczne w celu potwierdzenia znajomości ich ogólnej znajomości prawa, państwo portugalskie uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 14 ust. 3 i art. 3 lit. h) tej dyrektywy.

Komisja uważa zatem, że państwo portugalskie nie dostosowało swego prawa krajowego do dyrektywy w zakresie dostępu do zawodu notariusza.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, str. 22).

⁽²⁾ Dz.U. L 19, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii**(Sprawa C-53/08)**

(2008/C 107/23)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Braun i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że ustanawiając w § 6 (1) Notariatsordnung [ustawie o notariacie] wymóg posiadania obywatelstwa austriackiego jako warunek dostępu do zawodu notariusza Republika Austrii naruszyła art. 43 WE i art. 45 WE;
- stwierdzenie, że nietransponując dyrektywy 89/48/WE (względnie dyrektywy 2005/36/WE) w odniesieniu do zawodu notariusza Republika Austrii naruszyła art. 43 WE i art. 45 WE;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 43 WE zakazuje wszelkiego rodzaju dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, która wynika z przepisów prawa jako ograniczenie swobody przedsiębiorczości. Zgodnie z art. 45 ust. 1 WE postanowienia rozdziału dotyczącego prawa przedsiębiorczości nie mają zastosowania do działalności, która w jednym z państw członkowskich jest związana, choćby przejściowo, z wykonywaniem władzy publicznej.

Zgodnie z Notariatsordnung w Austrii jedynie obywatele austriaccy mogą zostać powołani jako notariusze. W związku z tym przedmiotowy przepis jest dyskryminujący ze względu na przynależność państwową i narusza swobodę przedsiębiorczości obywateli innych państw członkowskich uniemożliwiając im wykonywanie zawodu notariusza.

Zdaniem Komisji czynności notariusza nie są objęte zakresem wyjątku przewidzianego w art. 45 WE, a w związku z tym swoboda przedsiębiorczości znajduje zastosowanie do zawodu notariusza.